

De Passie van onze Heer Jezus Christus

The Passion of Christ - <http://www.middletonbiblechurch.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 24-12-2015

Mel Gibson's, *The Passion of the Christ*, beeldt het lijden af van Christus overeenkomstig een katholieke zienswijze. De film heeft veel aandacht gekregen, wereldwijd, en heeft ook verhitte disputen losgemaakt. Wat men er ook van mag denken, de film van Mel Gibson handelde over de belangrijkste gebeurtenis die ooit plaatsvond in de geschiedenis van de wereld. Het kruis van Christus is hét focuspunt van de hele geschiedenis. Wat bijna 2000 jaar geleden plaatsvond en **waarom** het gebeurde is van cruciaal belang. Om nu te leren over de betekenis van de passie van de Heer, en hoe dit ieder van ons aanbelangt, moeten wij ons richten tot de bladzijden van de Bijbel, Gods Woord.

Wat betekent de term "Passie"?

De term "passie" komt van een Latijns woord dat "lijden" betekent. Het is gelijk aan het Griekse woord "pathema"¹, hetgeen betekent "lijden", van het werkwoord paschó². Deze Griekse term wordt gebruikt door Jezus Zelf die Zijn eigen lijden voorspelde:

"Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te laten zien dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten **lijden** [Gr. *paschó*] van de kant van de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt" (Mattheüs 16:21, en zie Mattheüs 17:12).

In de laatste uren voordat Hij stierf, leed de Heer Jezus op vele manieren, zowel vóór het kruis als op het kruis. Moge de God van Waarheid ons inzicht geven in deze belangrijke dingen.

Kunnen wij de Evangelieverlagen werkelijk geloven?

Er zijn vier Evangelieën die verslag geven van de sleutelevenementen in het leven van Christus. Het lijden en de dood van Christus krijgen bijzondere aandacht. Bijvoorbeeld, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes wordt meer gezegd over het lijden van de Heer dan over Zijn geboorte in Bethlehem. De laatste week in het leven van onze Heer wordt met veel detail weergegeven, in het bijzonder de laatste twaalf uren van Zijn leven.

Er zijn heel veel bewijzen die de betrouwbaarheid van de vier Evangelieën ondersteunen, alhoewel ongelovige critici blind zijn voor deze dingen. In de vier Evangelieën zult u ware geschiedenis vin-

¹ Strong's 3804: something undergone, i.e. hardship or pain; subjectively, an emotion or influence:-- affection, affliction, motion, suffering

² Strong's 3958: to experience a sensation or impression (usually painful):--feel, passion, suffer, vex.

den, met accurate vertellingen van gebeurtenissen en conversaties die exact hebben plaatsgevonden. Merk op hoe Johannes zijn Evangelie beëindigt: “Dit is de discipel die van deze dingen getuigt (!) en deze dingen beschreven heeft; **en wij weten dat zijn getuigenis waar is**” (Johannes 21:24). God heeft ons accurate verslagen gegeven over het leven van Christus (de vier Evangelieën), en Hij gebruikte daarbij mensen die ooggetuigen waren van wat zij schreven.

Mensen die ontkennen wat de vier Evangelieën leren, doen dat meestal om redenen die teruggevoerd kunnen worden tot één simpel feit: ONWIL. Zij houden niet van de boodschap en daarom willen zij de evangelieboodschappers in diskrediet brengen! Word niet bedrogen door sommige intellectuelen, professoren of theologen die mensen vertellen dat de boodschap van de Evangelieën niet echt serieus kan genomen worden. Duizenden mensen kunnen getuigen over hoe de boodschap van de Evangelieën, in het bijzonder de boodschap van Jezus’ kruisiging en opstanding, hun levens heeft veranderd. [Lees hier over “De Betrouwbaarheid van het Nieuwe Testament”]:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Betrouwbaarheid-NT.pdf>

Waarom zou U, voordat u de boodschap van de Evangelieën afwijst, niet eerst één van die Evangelieën lezen? Ga dan hier naar “Het Evangelie van Johannes – een uitdaging voor U!”:

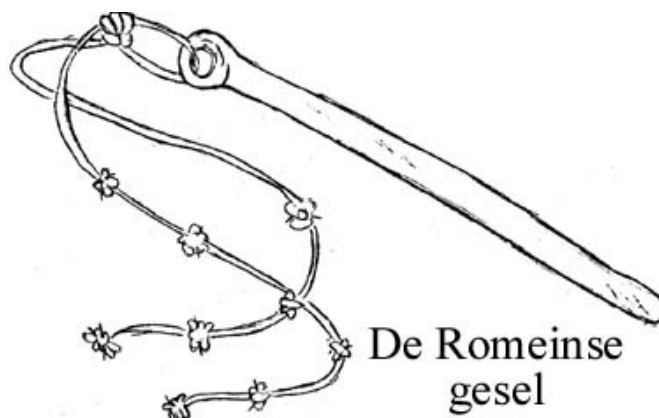
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/EvangelieJohannes.pdf>.

Welk specifiek lijden moest de Heer Jezus ondergaan?

Beschouw het volgende (niet noodzakelijk in chronologische volgorde):

1. In de Hof van Gethsémané kwam Hij in zware zielestrijd, en Zijn zweet werd als grote druppels bloed die op de aarde neervielen (Lukas 22:44).
2. Hij werd verraden door een kus van een van Zijn discipelen (Lukas 22:47-48).
3. Hij werd gearresteerd door een gewapende bende van tempelofficials (Lukas 22:52).
4. Hij werd haastig door een reeks illegale verhoren geloodst (alle 4 Evangelieën spreken hierover).
5. Hij werd in het aangezicht geslagen door een dienaar van de hogepriester (Johannes 18:22).
6. Hij werd bespuwd (Mattheüs 26:67).
7. Hij werd geslagen met de vuisten (Mattheüs 26:67).
8. Hij werd geblinddoekt, geslagen in het aangezicht en bespot in een sadistisch blindemansspel (Lukas 22:63-64).
9. Hij werd gehoond en bespot en daarbij een kleed aangedaan (Lukas 23:11).
10. Hij werd brutaal gezeseld door Romeinse soldaten (Johannes 19:1). Niets was verschrikkelijker dan de Romeinse gesel, behalve het Romeinse kruis. Beschouw het volgende:

“Zulk een geselen was een afschuwelijke foltering. De Romeinse gesel bestond uit een korte houten handgreep waarop verschillende riemen gemonteerd waren, voorzien van stukjes lood of brons en met scherpe stukjes been. Deze riemen werden speciaal (niet altijd exclusief) op het slachtoffer zijn rug geslagen, naakt en gebonden. Het lichaam werd daarbij soms opengereten en verscheurd, zodanig dat diepe aders en bloedvaten, en soms zelfs ingewanden en inwendige organen, bloot kwamen te liggen. Zulk een slaan, waarvan Romeinse burgers waren uitgesloten, resulteerde dikwijls in de dood van het slachtoffer” – William Hendriksen, *John*, p. 414.

11. Hij werd gekroond met doornen en onderworpen aan verdere spotternij (Markus 15:17-30).
12. Hij werd verplicht Zijn eigen kruis te dragen naar de plaats van executie (Lukas 23:26).
13. Hij werd gekruisigd, dat wil zeggen: genageld op een houten kruis (Lukas 23:33).
14. Hij werd doorboord met een lans (Johannes 19:34; alhoewel post-mortem, zie vs.33).
15. **Hij droeg de straf voor de zonden van de hele wereld (1 Johannes 2:2; Johannes 1:29).**

Dit laatste punt is hoogst significant en is de reden waarom al Zijn andere lijden werd toegestaan te gebeuren. Dit is de kern van de zaak. Wanneer men dit niet begrijpt leidt dit tot vele verschillende opinies die het hart ervan weerhouden zijn benodigde hulp te verkrijgen. Elk ander lijden dat Christus onderging valt in het niet vergeleken met de toorn van het oordeel dat Hij doorstond als de Zondedragers en als Plaatsvervanger voor de schuldigen. **“Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij Die Rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen”** (1 Petrus 3:18). **“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout”** (1 Petrus 2:24). Vermits dit punt zo belangrijk is, zullen we er later meer over zeggen.

Had Hij zulk lijden verdiend?

De Heer Jezus had dit lijden helemaal niet verdiend. Een van de tragedies van het criminele rechtstelsel is dat soms onschuldige mensen gepijnigd en zelfs geëxecuteerd werden.

Er was nooit een mens zo onschuldig als Jezus Christus. Hij had zich nooit aan enige misdaad schuldig gemaakt. Hij had geen wetten gebroken. Hij had Gods geboden volmaakt gehouden en had altijd die dingen gedaan die God behaagden (Johannes 8:29). Hij was zonder zonde (Hebreeën 4:15). Hij kende geen zonde (2 Korinthiërs 5:21). In Hem was geen zonde (1 Johannes 3:5). Hij deed geen zonde (1 Petrus 2:22). Hij wordt beschreven als een onbevlekt en smetteloos Lam (1 Petrus 1:19).

Zelfs de Heer zijn vijanden erkenden Zijn onschuld. Pilatus, de Romeinse gouverneur, vond geen schuld in Hem (Johannes 19:4). Judas zei: “Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden!” (Mattheüs 27:4). Een van de misdadigers die naast Jezus stierf zei: “Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan” (Lukas 23:41). De meest volmaakte man die ooit leefde op deze aarde werd geëxecuteerd als een misdadiger!

Wat een contrast is er tussen onze levens en dat van de zondeloze Redder. Hij was onschuldig; wij zijn schuldig (Romeinen 3:19). Hij hield Gods wet volmaakt; wij hebben gefaald Gods wet te gehoorzamen en wij hebben Zijn Tien Geboden gebroken. Hij was zondeloos; wij hebben herhaaldelijk in ons hele leven gezondigd: “Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23). Hij was rechtvaardig; wij onrechtvaardig: “Er is niemand rechtvaardig, ook niet één” (Romeinen 3:10). Hij verdiende de dood niet die Hij onderging; wij verdienen de doodstraf: “Want het loon van de zonde is de dood” (Romeinen 6:23).

Bemerkt de volgende reeks van zonden die aantonen wat er in ons hart zit. Als wij eerlijk zijn moeten we toegeven dat deze dingen gevonden worden in ons eigen hart, in zekere vorm, actief of inactief, open of bedekt:

“Ze zijn vervuld met alle ongerechtigheid, hoererij, boosheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid. Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood waardig zijn” (Romeinen 1:29-32).

Als wij staan voor een heilige God, zijn wij veroordeeld, schuldig en de dood waardig.

Zijn lijden was vrijwillig!

Het is erg belangrijk te begrijpen dat Jezus Christus vrijwillig naar het kruis ging. Hij werd niet gedwongen er naartoe te gaan. Hij werd niet tegen Zijn wil gevangen genomen. Hij koos ervoor Zijn leven af te leggen voor ons. Het was Zijn liefde voor ons die Hem aanzette om voor ons te sterven.

De Heer Jezus zei dit: “Daarom heeft de Vader mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. **Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf**; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen” (Johannes 10:17-18). Merk op dat geen mens Hem Zijn leven kon afnemen, maar dat Hij vrijwillig Zijn leven verkoos af te leggen. “Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen” (Johannes 10:11).

Er waren andere tijden dat de vijanden van de Heer Hem trachtten te doden, maar het was voor hen onmogelijk dit te doen. Bij één gelegenheid, in Nazareth, wilden zij Hem van een steile berg afwerpen: “en zij stonden op, dreven Hem de stad uit en brachten Hem op de top van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te werpen. Maar Hij liep midden tussen hen door en ging weg” (Lukas 4:29-30). Bij andere gelegenheden trachtten zij Hem dood te stenigen, maar hadden geen succes (zie Johannes 8:59 voor zo’n voorval).

Tenslotte, toen Zijn tijd om te sterven was gekomen, liet de Heer toe dat Hij gearresteerd werd in de Hof van Gethsémané. Een bende mannen kwam af met lantaarns en toortsen en wapens, en dat alles om één ongewapende man te grijpen! Toen Simon Petrus zijn zwaard trok en door geweld weerstand wilde bieden, zei de Heer hem zijn zwaard weg te doen. Hij dan zei: “Doe uw zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard vergaan. **Of denkt u dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking stellen?**” (Mattheüs 26:52-53). Hij wist dat het Gods wil was dat Hij voortging op Zijn weg naar het kruis.

Niemand kon het leven van Jezus afnemen. Hij besliste vrijwillig om naar het kruis te gaan. “Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken” (1 Timotheüs 1:15). “Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was” (Lukas 19:10).

Tw as not a martyr's death He died, the Christ of Calvary,
It was the willing sacrifice He made for you, for me.

Though wicked hands with force laid hold upon this Savior dear,
Though mockery filled heart and lip without a surge of fear,
He died a death before ordained... According to God's plan.
He hung not there on Calvary's hill to please the will of man!

He could have summoned angel hosts the wicked hands to stay,
But well He knew salvation's plan was founded on that day.

Nay! Not a martyr, but instead A SACRIFICE FOR ME...
He died the death on Calvary's cross to set a lost world free!

--Georgia B. Adams

Wat maakte het lijden van Christus zo uniek?

Velen stierven op Romeinse kruisen. Volgend op de onsuccesvolle slavenopstand van Spartacus tegen Rome in 71 nC. werden zesduizend van zijn volgelingen op kruisen bevestigd langs de Via Appia (Grant, *History of Rome*, Charles Scribner's Sons). Flavius Josephus, een Joods historicus, zei dat tenminste vijfhonderd Joden per dag gekruisigd werden tijdens de Romeinse belegering van Jeruzalem onder Titus in 70 nC. (De Joodse Oorlog 5.11.1)³. Wat maakte de kruisiging van Christus dan zo uniek?

Jezus was zes uur lang op het kruis, van 9.00 vm. tot 3.00 nm. Maar bij vele criminelen duurde dit veel langer, soms wel twee of drie dagen. Sommige misdadigers werden zo erg gezeseld of geslagen dat zij daarvan stierven en het kruis niet haalden. In die mate werd Jezus niet gezeseld.

³ Vers 451: “In hun verbittering en haat en om met hen de spot te drijven spijkerden de soldaten de gevangen genomen Joden in allerlei verschillende houdingen op de kruisen. Het aantal was zo groot, dat er nauwelijks genoeg ruimte was voor de kruisen en dat er nauwelijks genoeg kruisen waren om iedereen op vast te spijkeren”. (Ambo, 1992)

Andere mensen werden gemarteld op manieren die even pijnlijk of nog erger waren dan kruisiging. Veel christelijke martelaren werden ter dood gebracht op afschuwelijke, genadeloze en ijzingwekkende manieren. Ieder die vertrouwd is met het Book of Martyrs, van John Foxe (<http://www.ccel.org/f/foxe/martyrs/home.html>), weet iets van de gruwelijkheden van bepaalde vormen van marteling die eeuwen terug tegen mensen gebruikt werden. Wat maakte dan de dood van Christus zo uniek in het licht van het feit dat zovele anderen onvoorstelbaar lijden moesten ondergaan dat tot hun dood leidde?

Het is belangwekkend dat de evangeliëschrijvers weinig details geven over de kruisiging van Christus. We hadden kunnen verwachten dat zij alle gore en grimmige details zouden beschreven hebben van wat Christus moest ondergaan tijdens die uren van marteling, maar ze deden dat niet. Bijvoorbeeld: Lukas' beknopte verslag beschrijft de gebeurtenis in enkele woorden: "Toen zij op de plaats kwamen die Hoofdschedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar" (Lukas 23:33).

De Heilige Geest (de Goddelijke Auteur van de Schrift) had een reden om het fysieke lijden van Christus niet te overbenadrukken. Al dat fysieke lijden was niet datgene wat de dood van Christus zo verschrikkelijk maakte. Bij de dood van Christus was veel meer foltering en pijn betrokken dan wat anderen moesten ondergaan. Geen mens zal ooit in staat zijn te zeggen: "Christus' dood was niets vergeleken met wat ik moest doormaken". Nee, Christus' dood was uniek.

Als we enkel het fysische aspect zien van de kruisiging, dan hebben we de kern van de zaak gemist. Wat het lijden en de dood van Christus zo significant maakte, was niet hetgeen de Joden Jezus aandeden, en niet wat de Romeinen Hem aandeden. **De echte betekenis van het lijden en de dood van Christus heeft te maken met wat God, de Vader, aan Jezus deed toen Hij de straf droeg voor onze zonden.** God moet de zonde bestraffen, en als God ons zou straffen voor onze zonden dan zouden wij allen voor altijd veroordeeld worden in de hel. Maar de Verlosser wilde in liefde onze plaats innemen als Plaatsvervanger, om de bestraffing die wij verdienden op Zich te nemen.

Leg de schuld niet op de Joden voor de dood van Christus. Leg de schuld niet op de Romeinen. Als u iemand wilt beschuldigen, kijk dan in de spiegel en zie de zondaar voor wie Jezus Christus stierf. De toorn en woede en het oordeel van God over de zonde, die op u moesten neerkomen, vielen in plaats daarvan op Christus. "Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden [voor uw zonden!] geleden, Hij Die Rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen" (1 Petrus 3:18).

De profeet Jesaja schreef over de komende Messias en wat Hij zou vervullen op het kruis. Overdenk deze woorden zorgvuldig:

"Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen" (Jesaja 53:5-6).

Jesaja zegt ook dat Hij door God "geslagen en verdrukt" was (Jesaja 53:4) en dat Hij door God "verbrijzeld" werd (Jesaja 53:10). Het is waar, de Joden en Romeinen sloegen de Heer Jezus op vele manieren, maar de slagen die van oneindig groter belang zijn werden toegebracht door de hand van de Almachtige God toen Hij onze zondeloze Plaatsvervanger strafte voor de zonden die wij hadden begaan. De lofzangschrijver zei: "Amazing love, how can it be, that thou my God should die for me!" ("Verwonderlijke liefde, hoe kan het zijn, dat U mijn God zou sterven voor mij!").

Hij leed niet voor Zichzelf

Daniël voorzei het: "de Messias zal uitgeroeid [gewelddadige dood] worden, maar het zal **niet voor Hemzelf** zijn" (Daniël 9:26). Hij stierf "voor onze zonden" (1 Korinthiërs 15:3). Christus "Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout" (1 Petrus 2:24). Hij verdiende het niet aan dat kruis te hangen. Wij verdienden dat. Maar Hij nam onze plaats in.

Sir James Simpson [1811-1870], de uitvinder van chloroform, schreef de volgende paragrafen om de betekenis uit te leggen van Christus' dood als onze Plaatsvervanger:

Toen ik nog een jongen was, bij mij thuis, zag ik iets dat ik nooit zal vergeten. Ik zag een man, gebonden aan een kar, voortgetrokken door de straten van de stad. Zijn rug was opengereten en bloedend van vele zweepslagen. Het was een beschamende bestraffing. Voor veel overtredingen? Nee, voor één overtreding. Gaf iemand van de burgers het aanbod om de slagen met hem te delen? Nee, hij die de overtreding begaan had droeg de straf alleen. Hij was ook de laatste persoon die deze straf onderging, want de wet zou spoedig veranderen.

Toen ik een student was aan de universiteit, zag ik iets anders dat ik nooit zal vergeten. Ik zag een man die de doodstraf moest ondergaan. Zijn armen werden gebonden; zijn gelaat was zo bleek als de dood - duizenden vurige ogen lagen op hem toen hij van de gevangenis afkwam. Was er iemand die vroeg in zijn plaats te sterven? Was er enige vriend die zei: “leg de strop om mijn hals; ik zal in zijn plaats sterven”? Nee, hij onderging de straf overeenkomstig de wet. Voor vele overtredingen? Nee, voor één diefstal. Hij brak de wet op dit ene punt, en stierf ervoor. Hij droeg ook de straf voor een veranderende wet. Hij was de laatste die de doodstraf kreeg wegens betrokkenheid bij diefstal.

Jaren later zag ik een ander gezicht dat ik nooit zal vergeten. Ik zag mijn eigen ziel verscheurd en geslagen door de jaren van zonde. Ik voelde de schaamte van al mijn overtredingen die gezien werden door een heilige God. Ik zag mij, veroordeelde zondaar, staande op de rand van eeuwige bestraffing in het meer van vuur. Voor één zonde? Nee, voor vele, vele zonden begaan tegen God. Bood zich iemand aan om mijn straf te dragen? Ja, ik zag opnieuw en zag het offer van Jezus Christus als mijn Plaatsvervanger. Hij droeg in Zijn eigen lichaam op het kruis de hele bestraffing voor mijn zonden (1 Petrus 2:24). Hij stierf opdat ik zou leven. Hij leed - de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen - opdat Hij mij tot God zou brengen (1 Petrus 3:18). Toen beleed ik mijn zonden aan Christus en vertrouwde mijn ziel aan Hem toe voor mijn verlossing (Romeinen 10:9). Hij verlostte mij van de vloek van de wet (Galaten 3:13). Ik had gezondigd en was veroordeeld tot eeuwige bestraffing. Hij droeg de bestraffing en ik kwam vrij.

De nooit veranderende wet van God vereist een volmaakte rechtvaardigheid die ik nooit door mezelf kon bereiken. Opnieuw keek ik op naar Hem en vond dat “het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een ieder, die gelooft” (Romeinen 10:4). De wet eist smetteloze zuiverheid, en ik was besmet met zonde. Opnieuw keek ik op naar “Hem Die ons heeft lief gehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed” (Openbaring 1:5).

Ik was een kind van de ongehoorzaamheid, een kind van de toorn, “Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12). Ik vond in Hem niet enkel mijn Plaatsvervanger en mijn Redder, maar ook de volle voorziening voor elke nood in mijn leven.

Ik vertel graag over deze Redder, want “de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden” (Handelingen 4:12). Hebt U Christus ontvangen als uw Plaatsvervanger? Hij alleen is in staat de schuld en de veroordeling van uw zonden weg te wissen. “Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere” (Romeinen 6:23).

Geloof dan dat Hij stierf en terug opstond om de ene weg te bieden voor uw redding. Bekeer u van uw zonden, en leg uw vertrouwen op Jezus Christus als uw Plaatsvervanger, en u zult voor eeuwig gered zijn van alle consequenties van de zonde (Handelingen 13:38-39). Kan u waarlijk zeggen: “Christus is **mijn Plaatsvervanger**”.

Wie doodde Jezus in feite?

Er komt geen eind aan het debat wie Jezus doodde. Historisch gezien bestaat er geen twijfel over dat de Romeinen een sleutelrol speelden, net zoals ook het Sanhedrin (het Joodse Gerecht). En Judas was schuldig omdat hij Jezus verraadde. Pilatus draagt schuld doordat hij toestond dat een onschuldig Man de doodstraf kreeg en die liet uitvoeren. Maar al deze vragen verbleken tot iets onbetekenends wanneer wij ons realiseren dat Christus stierf voor eenieder van ons. Het was voor *onze* zonden dat Hij leed, bloedde en stierf.

“Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, **Hij Die Rechtvaardig was**, voor **onrechtvaardigen**, opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petrus 3:18).

"Vader, vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen"

Ieder van ons moet komen tot de plaats waar wij **onze eigen verantwoordelijkheid erkennen voor de dood van Christus**. Ik moet deze waarheid belijden: “De Heer Jezus stierf voor mij. Ik verdiende de dood; ik verdiende Gods oordeel, maar mijn Plaatsvervanger stierf in mijn plaats. Het was voor mijn zonden dat Hij leed en stierf”.

Ooit zei iemand eens: “Christus stierf, dat is geschiedenis; Christus stierf **voor mij**, dat is redding!”

Uw kerk kan u niet redden. Uw religieuze plichtplegingen en rituelen kunnen u niet redden. Uw goede werken kunnen u niet redden. Enkel Christus kan u redden, en u moet op Hem vertrouwen en **op Hem alleen**.

“Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Ik ben God”
(Jesaja 45:22).

Drie kruisen op Golgotha's heuvel. Op het middelste hing de Redder van de wereld, lijdend voor onze zonden, en volbracht het grote werk van de verlossing. Op de twee andere kruisen hingen twee misdadigers, allebei schuldig aan misdaden de dood waardig. Laten we deze drie kruisen overdenken:

1) Het kruis van de **VERLOSSING**

De Heer Jezus is de grote Verlosser of Vrijkoper en betaalde daar een hoge prijs voor: “U weet toch dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent uit uw zinloze levenswandel

die u door de vaders overgeleverd is, maar met het **kostbaar bloed** van Christus als van een smetteloos en onbevlekt Lam” (1 Petrus 1:18-19).

Toen Jezus sprak van Zijn dood, zei Hij deze woorden: “En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken” (Johannes 12:32-33). Alle mensen worden nu bepaald bij het middelste kruis, waar zij moeten beslissen wat zij gaan doen met de gekruisigde Christus. U kan ervoor kiezen Hem te accepteren of af te wijzen, maar neutraal kan u nooit zijn: “Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God” (Johannes 3:17-18). “Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem” (Johannes 3:36).

Ieder mens heeft de keuze van in Christus te geloven, of Hem af te wijzen als Redder. **De twee misdadigers die naast Jezus stierven, vertegenwoordigen die twee keuzes:**

2) Het kruis van AFWIJZING

Een van de boosdoeners belasterde Jezus en zei: “Als U de Christus bent, verlos Uzelf en ons” (Lukas 23:39). Deze man stierf in ongeloof. Hij stierf in zijn zonden (Johannes 8:42), met onvergeven zonden. Hij stierf zonder hoop en zonder God. De Redder van de wereld hing vlak naast hem, maar hij weigerde op Hem te vertrouwen. Hij wees de enige remedie tegen zonde af. Wij worden herinnerd aan Jezus’ tragische woorden in Johannes 5:40: “En **gij wilt tot Mij niet komen**, opdat gij het leven moogt hebben”.

3) Het kruis van BEROUW en AANVAARDING

Eén boosdoener keerde zich tot Jezus - Lukas 23:39-43:

39 En een van de boosdoeners die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos Uzelf en ons.

40 Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, omdat u hetzelfde vonnis ondergaat?

41 En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf naar wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.

42 En hij zei tegen Jezus: Heere, gedenk mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent.

43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.

Er was een andere misdadiger stervend naast Christus. Aanvankelijk verweet Hij Jezus, zoals de andere (Mattheüs 27:44). Maar dan gebeurde er iets. Hij veranderde. Hij dacht anders over Jezus. Hij bekeerde zich. Hij vreesde God. Hij wist dat hij in een veroordeelde toestand was (Lukas 23:40). Hij wist dat hij een schuldige zondaar was, een veroordeelde crimineel, en dat hij exact zou krijgen wat hij verdiende (Lukas 23:41). Hij wist ook dat de Man naast hem, op het middelste kruis, onschuldig was en niets verkeerd had gedaan (Lukas 23:41).

Deze schuldige man erkende dat Jezus de Oplossing was voor dit probleem en dat Jezus zijn enige hoop was. Hij keerde zich in geloof tot de Redder en zei: “**Heer, gedenk mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent**”. Ergens wist hij dat de gruwel van de kruisiging de Heer niet zou verslaan, maar dat Hij uiteindelijk Koning zou zijn en een koninkrijk zou hebben, en hij wilde daar deel van uitmaken. De Heer nam dit geloof aan door hem een heerlijke toekomst te beloven, welke zou beginnen nog voor de dag voorbij was: “Voorwaar, zeg Ik u, **heden zult u met Mij in het paradijs zijn**”. Zijn dag begon met kruisiging, maar eindigde in het paradijs, in de aanwezigheid van zijn nieuwgevonden Redder!

Vandaag wordt ons door velen gezegd dat om gered te worden wij een goed leven moeten leiden, goede werken moeten doen, de kerk bezoeken, gedoopt worden, enz. Al deze dingen hebben hun plaats, maar geen van deze dingen redden een mens. Hou in gedachten dat de rover aan het kruis niets van dit alles kon doen. Hij kon niet van het kruis afkomen om gedoopt te worden of naar de kerk te gaan. Hij kon geen goed leven leiden en goede werken doen, want hij had reeds een slecht leven gehad, een leven met boze daden, en hij werd geëxecuteerd voor zijn misdaden! Alles wat hij

had was Jezus Christus en dat was alles wat hij nodig had! Redding wordt gevonden in Christus, en in Hem alleen.

Hoe staat het met U lezer? Hebt U de Heer Jezus ontvangen als uw Redder? “Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12). **Uw BESLISSING zal uw BESTEMMING bepalen.**

Zal u zijn zoals de rover op het kruis die de Redder afwees, of zult u zijn zoals de rover op het kruis die Hem aannam door geloof? Hij leed voor U. Hij stierf voor U. Hij stond op uit de dood voor U. Hij vraagt enkel dat u in Hem uw vertrouwen legt, en in Hem alleen.

14 En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden,

15 opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Johannes 3:14-16

Lees ook: “Het leven van Christus”: <http://www.verhoevenmarc.be/levenchristus.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)